

RISEN PÅ VEIEN



FORUT
Barneaksjonen

RISEN PÅ VEIEN

Da Monki kom til Sri Lanka, forsto han fort at i dette landet spiser man mye ris. Her spiser folk kokt ris og stekt ris. Som regel spiser man ris sammen med forskjellige grønnsaker, kjøtt eller fisk som er kokt i en sterk saus med mye krydder. Dette heter ris og curry, hadde Monki blitt fortalt.

En dag, da Monki var på vei for å besøke Sivatas, så han noe som lignet på et gult teppe på den asfalterte veien. Teppet var veldig langt, og det var så bredt at det dekket halve veien. Det gikk en mann oppå teppet med en skyffel.

Dette hadde Monki aldri sett før, så han stoppet for å se nærmere på hva det kunne være. Han som gikk på det Monki trodde var et teppe, var bonde. Han fortalte at det som lå på veien var ris. - Det var rart, tenkte Monki. Ris skulle jo spises og ikke legges på veien. Han spurte derfor bonden om det hadde skjedd en ulykke siden all risen hadde havnet der.

- Risen ligger her for at den skal tørke i sola, sa bonden. Når sola steiker som i dag, blir asfalten ordentlig varm og da er det fint å tørke risen, fortsatte han. Han fortalte at når risen var tørr, ville den bli samlet i store sekker.

Monki syntes fortsatt at det var rart at ris som hadde ligget på en vei der biler kjører, folk sykler og går og der til og med dyr går, kan brukes som mat. Bonden selv tråkket jo oppi risen med bare bein når han skyflet den fram og tilbake for at den skulle tørke fortere. Men så fortalte bonden at den risen som ligger på veien for å tørke har skall utenpå.

- Før den kan spises skal skallet tas av. Det kalles å treske, og det vi spiser ligger beskyttet innenfor skallet, sa han.

Da ble Monki litt roligere. Han var glad for at det ikke er farlig å spise ris, selv om den har blitt tørket på veien. Men selv koser han seg aller helst med bananer og annen frukt.

